

Het verhaal van Dirk

Wij wilden al langer een tweede basset, en kwamen op de site van de basset herplaatsen terecht. Tja... waarom een pup en niet een hond die herplaatst moest worden?

De eerste keer dat we met de SBHN in contact kwamen ging dat over Onslow, die ouder bleek dan vermeld, en er moest nog afscheid genomen worden van de kinderen enz., dus dat ging 'm niet worden.

Toen kwam Charlie op visite, om te kijken hoe het ging. Nou, Charlie sprong in het water en mijn wederhelft erachteraan! Een hond die het water in ging konden we ook niet hebben, omdat we rondom in het water zitten.

En dan wil je op een avond naar een verjaardag en dan staat Dirk op de site.

Na wikken en wegen toch 's-avonds een mail gestuurd maar helaas, Dirk was al besproken, althans zo goed als zeker. Die adoptie ging echter niet door en de volgende dag zijn wij naar het gastgezin in Klazienaveen gereden, een rit van bijna 2 uur, in de hoop om Dirk op de terugweg bij ons te hebben.

Daar was Dirk, een voor ons reusachtige basset met zijn 8 maanden, waar onze Daan totaal bij in het niet viel. Dirk was wel erg schuw naar ons, en verder (zoals het gastgezin al vertelde) een echte kwijlebal. We hebben Dirk meegenomen, en de rit terug heeft-ie als een blok tegen de leuning van de voorstoelen geslapen. Thuis aangekomen kwam de kennismaking met Daan en onze andere hond Max (een vuilnisbakkie), maar dat verliep niet echt soepeltjes.

We kwamen er ook al snel achter dat Dirk slecht of niet goed behandeld is. Bij de minste stemverheffing kroop hij tegen de bank op z'n zij, bang om geslagen te worden denken wij.

Dus was en is er nog steeds veel werk aan de winkel. Als hij aan de riem loopt, gromt en blaft hij naar iedereen en alle honden die hij tegenkomt, en dat is best lastig. We zijn al met hem bij een gedragstherapeut geweest, en bepaalde oefeningen slaan wel aan, maar we moeten eraan blijven werken.

Dirk heeft z'n draai nu wel gevonden. We hebben inmiddels een riante en geheel afgezette tuin ter beschikking omdat Dirk toch ook wel een liefhebber van water is.

Hij is goede maatjes met Max en Daan en natuurlijk ook met de schapen die we achter in de wei hebben lopen, en zoals van een echte basset verwacht kan worden is het toch altijd leuk om het brood uit de bek van de schapen te halen.

Hij gaat gewillig met de traplift naar beneden, alleen naar boven loopt hij liever zelf. Iedereen in huis (we zijn met z'n zessen) zouden Dirk niet meer willen missen, alleen z'n gekwijn, daar mis je niks aan... (het is en blijft een basset!)

Ik denk dat Dirk het best met ons getroffen heeft en natuurlijk wij ook met hem, en we hopen dat we nog vele jaren plezier van ons hondenspul mogen beleven.

De familie Smid

Noot SBHN

Het verhaal van Dirk werd in april 2010 door de familie Smid geschreven. Inmiddels is er het een en ander veranderd. Ze zijn onlangs verhuisd en Dirk is gecastreerd omdat hij met name naar Daan erg vervelend gedrag liet zien. Hij kan het nu erg goed vinden met de andere honden en is over de hele linie veel gezelijker en gezelliger.

Stichting Basset Herplaatsen Nederland | Alle rechten voorbehouden